

A TANÁCS 2006/69/EK IRÁNYELVE

(2006. július 24.)

a 77/388/EGK irányelvnek a hozzáadottérték-adó kivetésére vonatkozó eljárás egyszerűsítése, illetve az adókijátszás vagy adókikerülés megakadályozására szolgáló egyes intézkedések tekintetében történő módosításáról, valamint egyes, eltéréseket biztosító határozatok hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 93. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A Tanács – az adókijátszás vagy adókikerülés leküzdése, illetve a hozzáadottérték-adó kivetésére vonatkozó eljárás egyszerűsítése érdekében, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolása – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap megállapítás című, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv ⁽³⁾ 27. cikkének (1) bekezdése alapján – az egyes tagállamok számára különböző feltételekkel az ezen irányelvtől eltérő, hasonló problémák kezelését célzó különös intézkedéseket engedélyezett. Az említett problémák megoldását valamennyi tagállam számára elérhetővé kell tenni a megfelelő rendelkezések irányelvbe történő beillesztése révén. Ezen intézkedéseknek arányosnak kell lenniük és a probléma megoldására kell korlátozódniuk. Tekintve, hogy a tagállamok eltérő szükségletekkel rendelkeznek, a beillesztésnek arra kell korlátozódnia, hogy szükség esetén minden tagállamra kiterjessze a kérdéses szabályok elfogadásának lehetőségét.
- (2) A tagállamoknak képesnek kell lenniük intézkedések meghozatalára annak biztosítása érdekében, hogy a 77/388/EGK irányelvben előírt, az adóalanyra és az adóalany vagyonának átruházására vonatkozó intézkedéseket ne adókijátszásra és adókikerülésre használják fel.
- (3) A tagállamok számára lehetővé kell tenni meghatározott, korlátozott esetekben a beavatkozást a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás és beszerzés értékét illetően annak biztosítására, hogy a kapcsolt felek közötti, adóelőny elérését célzó ügyletek miatt ne keletkezzen adókiesés.

- (4) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a befektetési arany feldolgozásával járó ügylet adóalapjába beszámíthassák a fogyasztó által biztosított befektetési arany értékét, amennyiben a feldolgozás következtében az arany elveszti beruházási arany státuszát.
- (5) Hangsúlyozni kell, hogy egyes, tárgyi eszköz jellegű szolgáltatásokat be lehet illeszteni abba a rendszerbe, amely lehetővé teszi a tárgyi eszközökre vonatkozó levonások kiigazítását a vagyon élettartama során, tényleges használatának megfelelően.
- (6) A tagállamoknak meghatározott esetekben képesnek kell lenniük arra, hogy az értékesítések kedvezményezettjét jelöljék meg a hozzáadottérték-adó megfizetéséért és elszámolásáért felelős személyként. Ez segíti a tagállamokat abban, hogy meghatározott ágazatokban és bizonyos ügyletfajták esetében egyszerűsítsék a szabályokat, valamint megakadályozzák az adókijátszást és adókikerülést.
- (7) A 77/388/EGK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (8) Ennek következtében a tagállamok többé nem alkalmazhatnak olyan, a 77/388/EGK irányelv 27. cikkének (1) bekezdése szerint meghozott egyes tanácsi határozatok által számukra engedélyezett egyéni eltéréseket, amelyekre ez az irányelv kiterjed. Az érintett határozatokat ezért hivatalosan hatályon kívül kell helyezni. Ez az irányelv nem érinti sem a tagállamok által a 77/388/EGK irányelv 27. cikkének (5) bekezdése alapján alkalmazott intézkedéseket, sem a 27. cikk (1) bekezdése alapján engedélyezett, és ezen irányelv által hatályon kívül nem helyezett eltéréseket.
- (9) Ezen irányelv bizonyos rendelkezéseinek alkalmazása nem kötelező, és ezek a rendelkezések a tagállamok számára bizonyos szintű mérlegelési jogkört tesznek lehetővé. Amennyiben az az átláthatóság érdekében helyénvaló, elő kell írni, hogy a tagállamok a 77/388/EGK irányelv 29. cikke szerint létrehozott, hozzáadottérték-adóval foglalkozó tanácsadó bizottságon keresztül értesítsék a többi tagállamot az említett rendelkezések alapján elfogadott nemzeti jogszabályokról. Nincs szükség tájékoztatásra olyan nemzeti intézkedések esetében, amelyek az ezen irányelv által hatályon kívül helyezett határozatokon alapulnak, vagy amely ezen irányelv hatálybalépésének időpontjában lejár, de a tagállam ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelően továbbra is alkalmazza,

⁽¹⁾ 2006. július 6-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 65., 2006.3.17., 103. o.

⁽³⁾ HL L 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb a 2006/18/EK irányelvvel (HL L 51., 2006.2.22., 12. o.) módosított irányelv.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 77/388/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (4) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A második albekezdésben meghatározott választási lehetőséggel élő tagállam intézkedéseket fogadhat el az adókiadás vagy adókikerülés ezen rendelkezés alkalmazásán keresztül történő megelőzésére.”

2. Az 5. cikk (8) bekezdésének második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok adott esetben megteszik a szükséges intézkedéseket a verseny torzulásainak elkerülése érdekében azon esetekben, amikor a kedvezményezett adólevonási joga nem teljes. Bármely olyan intézkedést elfogadhatnak továbbá, amely szükséges az adókiadás vagy adókikerülés ezen rendelkezés alkalmazásán keresztül történő megelőzésére.”

3. A 11. cikk A. pontja a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés d) pontjában a második albekezdést el kell hagyni.

b) A szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) A tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy a termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás adóalapjába bevonják az olyan, a 26b. cikk értelmében adómentes befektetési arany értékét, amelyet a fogyasztó feldolgozás alapjául bocsátott rendelkezésre, és amely ennek megfelelően ezen termékek értékesítésekor és szolgáltatások nyújtásakor elveszíti a HÉA-mentes befektetési arany státuszát. Az alkalmazandó érték a befektetési arany az említett termékek értékesítésekor és szolgáltatások nyújtásakor érvényes szabadpiaci forgalmi értéke.

(6) Az adókiadás vagy adókikerülés megelőzése céljából a tagállamok intézkedéseket hozhatnak annak biztosítása érdekében, hogy a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás adóalapja a szabadpiaci forgalmi érték legyen. Ezt a lehetőséget kizárólag az olyan kedvezményezettnek értékesített termékek vagy nyújtott szolgáltatások tekintetében lehet alkalmazni, akikhez /amelyekhez az értékesítő/szolgáltatót – a tagállam meghatározása szerinti – családi vagy más szoros személyes kapcsolat, vezetői pozíció vagy tagság szerinti kapcsolat, valamint tulajdonjogi, pénzügyi vagy jogi kapcsolat fűzi. E rendelkezés alkalmazásában a szoros kapcsolat magában foglalhatja a munkáltató és a munkavállaló, a munkavállaló családja vagy más, a munkavállalóhoz közel álló személyek közötti kapcsolatot.

Az első albekezdés alkalmazási köre a következő esetekre korlátozódik:

a) amennyiben az ellenérték alacsonyabb, mint a szabadpiaci forgalmi érték és termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője nem teljes mértékben jogosult a 17. cikk szerinti adólevonásra;

b) amennyiben az ellenérték alacsonyabb, mint a szabadpiaci forgalmi érték és az értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó nem teljes mértékben jogosult a 17. cikk szerinti adólevonásra, valamint a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás a 13. cikk vagy a 28. cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében adómentes;

c) amennyiben az ellenérték magasabb, mint a szabadpiaci forgalmi érték és az értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó nem teljes mértékben jogosult a 17. cikk szerinti adólevonásra.

A tagállamok korlátozhatják az értékesítők, szolgáltatást nyújtók vagy terméket beszerzők, szolgáltatást igénybevevők azon kategóriáit, amelyekre az első és a második albekezdésben szereplő intézkedések alkalmazandók.

A tagállamok valamennyi, az e bekezdés rendelkezései alapján elfogadott nemzeti jogszabályairól tájékoztatják a 29. cikkel összhangban létrehozott bizottságot.

(7) Ezen irányelv alkalmazásában a »szabadpiaci forgalmi érték« az a teljes összeg, amelyet tisztességes versenyfeltételek mellett a fogyasztónak az adott időpontban, ugyanazon értékesítési szinten, amelyen a termékértékesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra sor kerül, független értékesítőnek vagy szolgáltatónak kellene fizetnie a kérdéses termékekért vagy szolgáltatásért azon tagállamban, amelyben az értékesítés vagy szolgáltatás adóköteles.

Összehasonlítható termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás hiányában a szabadpiaci forgalmi érték a termékek esetében azt az összeget jelenti, amely nem alacsonyabb a termék vagy a hasonló termék vételáránál, vagy vételár hiányában az értékesítés időpontjában meghatározott önköltségi áránál; a szolgáltatások esetében pedig az adóalany a szolgáltatás nyújtásával kapcsolatban felmerülő teljes költségét jelenti.”

4. A 17. cikk (4) bekezdésének a 28f. cikk (1) bekezdése szerinti változata a következőképpen módosul:

a) A második albekezdés a) pontjában a „21. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontja” szövegrész helyébe a „21. cikk (1) bekezdésének a) pontja, (1) bekezdésének c) pontja vagy (1) bekezdésének f) pontja vagy a 21. cikk (2) bekezdésének c) pontja” szövegrész lép;

b) A második albekezdés b) pontjában a „21. cikk (1) bekezdésének a) pontja” szövegrész helyébe a „21. cikk (1) bekezdésének a) pontja vagy (1) bekezdésének f) pontja vagy a 21. cikk (2) bekezdésének c) pontja” szövegrész lép;

5. A 18. cikk (1) bekezdésének d) pontja a 28f. cikk (2) bekezdése szerinti változatában a „21. cikk (1) bekezdése” szövegrész helyébe a „21. cikk (1) bekezdése vagy a 21. cikk (2) bekezdésének c) pontja” szövegrész lép;

6. A 20. cikk (4) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok a (2) és (3) bekezdést azokra a szolgáltatásokra is alkalmazhatják, amelyek jellemzői hasonlóak, mint amelyeket szokásosan a tárgyi eszközöknek tulajdonítanak.”

7. A 21. cikk (2) bekezdésének a 28g. cikk szerinti változata a következő ponttal egészül ki:

„c) Az alábbi termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások esetén a tagállamok előírhatják, hogy az adó fizetésére azon adóalany kötelezett, akinek vagy amelynek a részére a terméket értékesítették vagy szolgáltatást nyújtották:

i. építési szolgáltatások, ideértve az ingatlanhoz kapcsolódó javítási, tisztítási, karbantartási, átalakítási és bontási szolgáltatásokat, valamint az 5. cikk (5) bekezdése értelmében termékértékesítésnek minősülő építési munkák átadása;

ii. az i. pontban szereplő tevékenységeket végző munkaerő biztosítása;

iii. a 13. cikk B. pontjának g) és h) alpontjában említett ingatlan értékesítése, amennyiben az értékesítő a 13. cikk C. pontjának b) alpontja értelmében az értékesítésre vonatkozó adófizetési kötelezettséget választotta;

iv. az M. mellékletben felsoroltak szerinti használt anyagok, adott állapotukban újrafelhasználásra alkalmas használt anyagok, törmelék, ipari és nem ipari hulladék, anyagában hasznosítható hulladék, részben feldolgozott hulladék, fémhulladék és törmelékanyag értékesítése, és egyes termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása;

v. biztosítékként átadott termékek átadása az egyik adóalany által egy másik adóalany részére, a biztosíték érvényesítéseként;

vi. az engedményes részére történő tulajdonjog fenntartás átengedését és ezen jog engedményes általi gyakorlását követő termékértékesítés;

vii. ingatlanvagyonnak a végrehajtás alá vont személy által kényszereladási eljárás keretében egy másik személy részére történő értékesítése.

E pont alkalmazásában a tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy azon adóalanyt, aki olyan tevékenységeket vagy ügyleteket is végez, amelyek a 2. cikk szerint nem adóköteles termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások, az első albekezdés szerinti termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás igénybevétele tekintetében adóalanynak kell tekinteni. A nem adóalany közjogi intézmények a v., vi. és vii. alpontban említettek szerint igénybe vett értékesítések vagy szolgáltatások tekintetében adóalanynak tekinthetők.

E pont alkalmazásában a tagállamok meghatározhatják a bekezdés hatálya alá tartozó termékeket és szolgáltatásokat, valamint az értékesítőket, szolgáltatókat vagy terméket beszerzőket, szolgáltatást igénybevevőket azon kategóriáit, amelyekre ezen intézkedések alkalmazhatók. Ezen intézkedés alkalmazását az M. mellékletben felsorolt egyes termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra is korlátozhatják.

A tagállamok valamennyi, az e pont rendelkezései alapján elfogadott nemzeti jogszabályokról tájékoztatják a 29. cikkel összhangban létrehozott bizottságot.”

8. Az irányelv szövege az I. melléklet szerinti M. melléklettel egészül ki.

2. cikk

Az ezen irányelv II. mellékletében felsorolt határozatok 2008. január 1-jétől hatályukat veszítik.

3. cikk

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek.

Legkésőbb 2008. január 1-jétől alkalmazzák azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek a 77/388/EGK irányelv új 11. cikkének A. részének (7) bekezdése tekintetében az 1. cikk (3) bekezdésének, valamint a 17. cikk (4) bekezdése a) és b) pontjában a 28f. cikk 1. pontja szerinti szövegben a 77/388/EGK irányelv 21. cikkének (1) bekezdésének f) pontjára való hivatkozás tekintetében az 1. cikk (4) bekezdésének.

Amikor a tagállamok elfogadják az ezen irányelv szerinti rendelkezéseket, azok szövegéről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot, és azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmazásával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

4. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napját követő napon lép hatályba.

5. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2006. július 24-én.

A Tanács részéről
az elnök
K. RAJAMÄKI

I. MELLÉKLET

„M. MELLÉKLET

A 21. cikk (2) bekezdése c) pontjának iv. alpontjában említett termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások értékesítésének jegyzéke

- a) vas- és nem vashulladék, fémhulladék és törmelék, valamint használt anyagok értékesítése, ideértve a vas vagy nemvasfémek vagy azok ötvözeinek feldolgozásából, gyártásából vagy olvasztásából származó félkész termékeket;
 - b) vas és nemvasfém félkész termékek értékesítése, valamint meghatározott, ezek feldolgozásával összefüggő szolgáltatások;
 - c) vasfémeket és nemvasfémeket tartalmazó maradványok és egyéb, anyagukban hasznosítható anyagok, valamint ezek ötvözeinek, salakjának, hamujának, pernyéjének és fémeket tartalmazó ipari maradványainak vagy ezek ötvözeinek értékesítése, valamint az ezekhez a termékekhez kapcsolódó válogatási, vágási, aprózási és préselési szolgáltatások;
 - d) vashulladék és nemvasfémhulladék, hulladék, törmelék, forgács, valamint üvegcserepet, üveget, papírt, kartont, papírlemez, rongyot, csontot, bőrt, műbőrt, pergament, nyersbőrt és irhát, ínt és ínhüvelyt, zsinórt, kötelet, fonatot, sodronykötelet, gumit és műanyagot tartalmazó használt és újrahasznosítható anyagok értékesítése, valamint az ezekhez kapcsolódó, feldolgozással összefüggő egyes szolgáltatások;
 - e) az e mellékletben említett anyagok tisztítás, fényezés, válogatás, vágás, aprítás, préselés vagy tömbbe öntés formájában történő feldolgozását követő értékesítése;
 - f) az alapanyagok megmunkálásából származó törmelék és hulladék értékesítése.”
-

II. MELLÉKLET

A 77/388/EGK irányelv 27. cikke szerinti, ezen irányelv által hatályon kívül helyezett határozatok jegyzéke

A Tanács 1984. április 15-én elfogadottnak tekintett határozata ⁽¹⁾, amely engedélyezi az Egyesült Királyság részére, hogy a hatodik irányelvtől eltérő intézkedést alkalmazzon, amelynek célja, hogy egy különleges adókvetési rendszer bevezetése révén az adóalanyok körében megakadályozza az arany, aranyérmék és aranyhulladék értékesítésével összefüggő csalás és adókijátszás meghatározott formáit.

A Tanács 1987. április 11-én elfogadottnak tekintett határozata ⁽²⁾, amely engedélyezi az Egyesült Királyság részére, hogy a 77/388/EGK irányelv 11. cikkétől eltérő intézkedést alkalmazzon.

A Tanács 88/498/EGK határozata ⁽³⁾ a 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 21. cikke (1) bekezdésének a) pontjától eltérő intézkedés alkalmazásának a Holland Királyság részére történő engedélyezéséről.

A Tanácsnak a 77/388/EGK irányelv 1977. május 17-i változatának 27. cikke (4) bekezdésében szereplő eljárás keretében 1997. február 18-án elfogadottnak tekintett határozata, amely engedélyezi a Francia Köztársaság részére, hogy a 77/388/EGK irányelv 2. és 10. cikkétől eltérő intézkedést alkalmazzon. E határozat a tagállamokhoz intézett kérelem 1996. december 18-i bejelentését követi.

A Tanács 98/23/EK határozata ⁽⁴⁾ a 77/388/EGK irányelv 28e. cikk (1) bekezdésétől eltérő intézkedés alkalmazása meghosszabbításának az Egyesült Királyság részére történő engedélyezéséről.

A Tanács 2002/439/EK határozata ⁽⁵⁾ a 77/388/EGK irányelv 21. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazásának Németország részére történő engedélyezéséről.

A Tanács 2002/880/EK határozata ⁽⁶⁾ a 77/388/EGK irányelv 21. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazásának Ausztria részére történő engedélyezéséről.

A Tanács 2004/290/EK határozata ⁽⁷⁾ a 77/388/EGK irányelv 21. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazásának Németország részére történő engedélyezéséről.

A Tanács 2004/736/EK határozata ⁽⁸⁾ a 77/388/EGK irányelv 11. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazásának az Egyesült Királyság részére történő engedélyezéséről.

A Tanács 2004/758/EK határozata ⁽⁹⁾ a 77/388/EGK irányelv 21. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazásának Ausztria részére történő engedélyezéséről.

⁽¹⁾ HL L 264., 1984.10.5., 27. o.

⁽²⁾ HL L 132., 1987.5.21., 22. o.

⁽³⁾ HL L 269., 1988.9.29., 54. o.

⁽⁴⁾ HL L 8., 1998.1.14., 24. o. A legutóbb a 2003/909/EK határozattal (HL L 342., 2003.12.30., 49. o.) módosított határozat.

⁽⁵⁾ HL L 151., 2002.6.11., 12. o.

⁽⁶⁾ HL L 306., 2002.11.8., 24. o.

⁽⁷⁾ HL L 94., 2004.3.31., 59. o.

⁽⁸⁾ HL L 325., 2004.10.28., 58. o.

⁽⁹⁾ HL L 336., 2004.11.12., 38. o.